

НАРОД

«Народ» излази свакога дана по подне.
Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.
Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

Рукописи се не враћају.
Огласи и белешке наплаћују се по погодби.
Редакција је у улици Коломбо број 6.

ЧАСТ ФРАНЦУСКОЈ!

Једна велика идеја није ништа друго него хармонија у коју се спајају милиони крика и уздиха бедних и невољних, поробљених, опљачканих, понижених и увређених. И као израз оних који пате она прелази границе државна, уопштава се и постаје својина целог света и универзални појам и потреба.

Али док то постане потреба векови да прођу и можда још и више док се нађе прави борбац за ту идеју, који ће као изабраник историје да крв своју пролије за њено остварење.

Једна од тих идеја имала је израза у француској револуцији и наша је свој симбол у рушењу Бастиље 14 јула 1789.

Дотле изражена само у књигама слободних мислилаца, лебдела је, можда и незнано, на уснама свих оних милиона који пате, мисао: грађанска слобода и једнакост, — то Право Човека.

Тај дан, као француски народни празник, данас се прославља уз учешће свих оних, који се у овом светском крвопролићу боре за једну вишу идеју, која је морала доћи као последица прве, — за Слободу и Право Народа.

Напоредо са патњама појединаца, као беспредних грађана старих држава, подносили су патње и читаве нације. И требало је прво да се ослободи чо-

ме енергичне мере против разносача оваквих гласова. Председник Сајдлер је изјавио да су такве «нерамотне» гласове протурили непријатељи. Али ову своју изјаву Сајдлер је мало доцније оповргнуо изјавивши: «Против оних који су раширили ове гласове као и против измишљача тих гласова влада ће поступити најстроже по закону».

Изгледа дакле да су измишљачи на дохвату аустријског закона, то јест налазе се у монархији.

НАРЕДБА ФАОБР. 43.718

МИНИСТРА ВОЈНОГА — СРПСКОЈ ВОЈСЦИ 27. ЈУНА 1918. ГОД.

Јунаци!
Данас сам примио дужност Министра Војног. Растао сам се с вама 1916 године по извршеном повлачењу кроз Албанију.

До сад сам заступао нашу војску код Француске Врховне Команде и тамо сам имао прилике да упознам вредност не само јуначке француске војске, већ и енглеске: а зимус сам као члан Српске Државне Мисије био у Сједињеним Државама Северне Америке, те сам познао и њихову војску.

Могу вам рећи да сам у тим војскама нашао најживљих симпатија и дивљење за Србију и њену малену али јуначку војску. Цео свет зна за наше славне победе, зна за нашу верност као Савезника, за жртве посејане по Балканскоме Полуострву и за јуначку и стрпеливу издржљивост и сад на Солунскоме фронту. Име наше Србије свуда се помиње са дивљењем и побожним поштовањем. Наше жеље за уједињење Срба, Хрвата

и Словенаца у једну моћну независну државу свуда се примају са љубављу и надом да ће велика победа наших Савезника бити и победа наша — Српска.

Углед наше земље наводи се на великој висини. Све су то тековине плаћене силно проливеном крвљу и мучеништвом Србије и српскога народа.

Та је тековина огромно велика, коју ми имамо да чувамо као драгоцену тековину нашега народа и наше јуначке војске.

Први мој поздрав нека вам је, Јунаци: издржимо до краја, који мора бити славан. Наша обожавана Србија где робују наше жене и деца, примиће нас предвођене барјаком нашег дичног Врховнога Команданта Престолонаследника Александра, сива нашег јунака, Владаоца Краља Петра, унука Врховног Војсковођа Карађорђа — оснивача Србије.

Нека вам у овим тешким али славним данима лебди пред очима — Та да.
— И ти се још жалиш?
— Али... али... видиш ли драга моја, да је... он казаво..., да ће доћи сутра у исто време... а ја... ја се страшно плашим... Не можеш ни да замислиш како је упоран... и самовољан... Шта да радим... реци... шта да радим?
— Ухапси га.
Мала бароница била је прецеражена. Муцала је: — Како? Шта кажеш? Шта ти мислиш? Да га ухапсим? Под каквим изговором?
— Ах! то је врло просто. Отићићеш код полициског комесара: рећи ћеш, да те један господин прати већ три месеца; да се дрзнуо да се попије јуче до твога стана; дати је претио новом посетом за сутра дан, и да тражиш законску заштиту. Даће ти два жан-

наш народни идеал, моћна Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца, са својом народном династијом, поштовања и уважена од целог света.

Бог је с нама, победа биће наша!

Министар Војни, генерал, Мих. Рашић с. р.

ФИНСКА

Штогодим. — Отправник послова Финске у Берлину стигао је у Хелсингфорс. Он ће предложити Сенату да изабере за краља једног од немачких принчева. Како се републиканци противе установљењу монархије, то германофили мисле да им наметну краља државним ударом.

Јавно мњење примећува, да Немци мисле да компромитују Финску у очима Савезника. Протест је нарочито велики збор трговачког уговора који је Немачка изнела Финској.

СОЛУНСКИ ФРОНТ

Рим. — Акција италијанских трупа крунисана је данас заузећем Вератајаког албанског центра.

Наша је офанзива дала врло знатних резултата тактичке и стратегијске важности, јер она одстрањује ма коју могућност угрожења.

Нарочито важно је заузеће масива Малакстра и Томорице, што се покушавало још 1916 али без успеха, јер је тада непријатељска артиљерија са доминирајућих положаја одузела била сваку иницијативу италијанској команди.

Налет коњице је био заиста за дивљење. Она је муњевитим препадом

дарма који ће га ухапсити.

— Али, драга моја, ако он исприча...

— Неће му се веровати, будало, од тренутка кад ти лепо удесиш твоју историју код комесара. И вероваће, теби, јер си жена из света без замерке.

— Ох! никада не смем да се усудим.

— Треба да се усудиш, драга моја, или си изгубљена.

— Помисли да ће ме... да ће ме наружити... кад га ухапсе.

— Врло добро, имаћеш сведоке и осудиће га.

— На шта да га осуде?

— На плаћање оштете. У овом случају треба бити неумољив.

— Ах! поводом оштете... има једна ствар, која ми је врло непријатна..., врло

много... Он ми је оставио... два златника... на камину.

— Два златника?

— Да.

— Ништа више?

— Не.

— То је мало. То би ме понизило. Па, онда?

— Па, онда? Шта да радим с тим новцем?

Мала маркиза је оклевала неколико тренутака, затим одговори врло озбиљно:

— Драга моја... Треба да направим... да направим... мали поклон твојему мужу... само је то праведно.

ФЕЉТОН

ГМ ДЕ ПОПАСАН:

ЗНАК

Он ме гурну, затвори прага, и како сам била забунена, а према њему, загрли ме, обухвати ме око врата и увуче у салон који је био отворен.

«Затим, поче да посматра све као извршитељ: и рече: «До ђавола, код тебе је било пријатно, то је отмено. Мора бити да ти хрђаво иде, кад «позиваш с прозора!»

Почех, да га преклињем: «Ох! Господине! идите! идите! Мој ће се муж вратити! Он ће се вратити за тренутак, већ је време! Ја сам се закључала, да сте се преварили!»

Он одговори мирно: «Али лепојко моја, доста с тим.

Ако се твој муж врати, дођу му сто суа, да узме што год преко пута!»

«Како је приметио на камину Раулову фотографију он ме упита:

— То је, твој... твој муж?

— Да, то је.

— Има изглед једне дивне њушке. А ово, шта је? Једна од твојих пријатељица?»

То је била, драга моја, твоја слика она у балској хаљини. Нисам више знала шта сам говорила, муцала сам:

— Да, то је једна од мојих пријатељица.

— Она је врло пријатна. Ти ћеш ме упознати.

МИРБАХОВ СПРОВОД

Науен. — Јављају из Москве: У цркви немачке амбасаде било је опело грофа Мирбаха. На станици, одакле је имао поћи воз са телом грофа Мирбаха у Немачку, народни комесар за спољне послове Чичерин поново је изразио жалост федералне руске републике због смрти, једног племенитог човека који је умро борећи се за мир. (1)

350Г СЛИКЕ ТРОЦКОГ

Базел. — Бечка је полиција забранила дописне карте са сликом Троцкога. Социјалистичка књижара је протествовала тражећи објашњење. Пита се како једна слика, на којој нема ничега написаног може сметати јавном поредку. Троцки је у Брест Литовску расправљао са званичном Аустријом најтежа питања монархија. Брест-литовски уговор у пр-

Пресељена књижара. — Српска књижара М. Ристићева није пресељена је до самог Серкла француског улица издана од Беле Куле на Марсовом пољу, с десне стране бр. 6.

«НАРОД» прима огласе по умереној цени. —

